

Ölümlü İnsan

– mihrimah · 12 Haziran 2018

ÖLÜMLÜ İNSAN

Hamein mesnun bir balçık topraktan
Halk etti bedeni yüce yaratan

Bana kul olun diye emrediyor
Hayat kitabınız Kur'an'dır diyor

Şeytan vesvese verir nefsimize
Alnından bağlıdır bedenimize

Ahde vefa edip emir dinlemez
Zalim ve cahildir bir şey anlamaz

Ruh bir emanettir Allah'tan bize
Yanlışta düşünce çıkarır düze

Dünya dalanlara hayali dekor
Akletmeyi hak cehenneme kor

Dün ve yarınla neden üzülürsün
Günün altında kalıp ezilirsin

Mevsimle beraber zamanlar geçer
Eceli gelenler dünyadan göçer

Dünya kime kaldı bize de kalmaz
Bilen öğüt alır bilmeyen almaz

İnsanlar nedense idrak etmiyor
Yaşarken ölümü hiç fark etmiyor

Mülkü Süleyman'ı sen kullanırsın
O bile öldü sen ölmem sanırsın

Dayandığı bastonu kurt kemirdi
Herkes için ölüm mutlak emirdi

Küçük bir mikroba yenilen varlık
Zikri terk edersen çekersin darlık

Kalbinden yönelip Allah'ı dile
Dünya ve ukbada gel çekme çile

17-02-2012

Şair, Burhan AKSU